

РЕШЕНИЕ

№ 12740

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 09.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12978** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр.чл. 68 ал.1 от ЗЗДискр.

Образувано е по жалба вх.№ 16-20-950/19.12.24г на „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-С. с представляващ Р.М. против Решение № 356/03.12.24г на КЗД.

В жалбата се сочи, че Решението е издадено и цялото адм.производство е било проведено по отношение на обект с адрес [населено място], [улица], но дружеството няма такъв обект. Единственият му обект в [населено място] е на [улица], ет.1, като там е осигурена достъпна арх.среда за хора с увреждания- чрез закупени технически средства/акумулаторно устройство/.Освен това обслужването на клиентите не налага влизане в обекта/лаборатория/ - клиентите могат да са извън обекта и да бъдат обслужени /има монтиран специален звънец за тях и се обслужват отвън, след което имат онлайн достъп до резултатите от изследванията си/. Дружеството е отправило молба до собствениците на сградата-да свикат общо събрание за извършване на СМР по нея. Направено е било изследване от независим експерт и той е дал заключение, че не съществува техническа възможност входът на сградата да се приведе в съответствие с Наредба № РД-02-20-2/21г. поради това на осн. чл. 2 ал.3 от Наредбата и чл. 57 ал.2 от ЗХУ- са приложени други мерки. Моли се за отмяна на Решението.В съд.заседание юрк.Х. поддържа жалбата и сочи, че са допуснати съществени проц.нарушения от КЗД. Не е допуснат свидетел на дружеството, не е ясно кой обект е бил проверен, не са дадени предписания, не е ясно с какво действие или бездействие е извършено нарушение, органът изобщо не е проверил

дали е налице осигурена достъпност чрез технически средства/само констатира липсата на рампа на стълбище/.Претендира се юрк.възнаграждение, мило се на насрещната страна да се присъди мин.размер на юрк.възнаграждение при отхвърляне на жалбата. В писмени бележки се допълва, че пред КЗД са били представени доказателства за закупено акумулаторно устройство за изкачване и сваляне по стълби на инвалидни колички.

Ответникът КЗД не се представлява в съд.заседание. В становище на юрк.К. жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение, прави възражение за прекомерност на възнаграждението на проц.представител на жалбоподателя. Сочи, че Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, фактите са изяснени и няма проц.нарушения.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗЗДискр, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 24.04.23г представител на КЗД извършил проверка на Лаборатория „Р.“ в [населено място], жк Т., [улица]. Констатирал, че обектът е на първи етаж на сградата, на входа има праг, а вътре стъпала, изготвил 2 бр. снимки. Съставил КП № 12-11-886/10.05.23г, подписан от лицето Г. Д./ не е посочено кое е това лице и чий представител се явява/. Не е посочено в КП и кой е собственик на имота, респ. кой извършва дейност в обекта.

Председателят на КЗД преценил, че КП съдържа данни за нарушение по чл.5 предл.последно от ЗЗДискр, като на 17.07.23г предложил на КЗД да образува адм.производство за дискриминация по признак „увреждане“. С Разпореждане № 681/27.09.23г Председателят на КЗД образувал адм.преписка, разпределил я на троен състав на КЗД, който си избрал докладчик.

С писмо от 09.11.23г/връчено на 13.11.23г/, докладчикът уведомил „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-С. за образувана преписка и у указал в 7мо дневен срок да представи становище. Дружеството депозирало становище на 17.11.23г- че няма обект в [населено място], жк Т., [улица].

Докладчикът дал на 24.01.24г указания на проверяващия служител от КЗД/регионален представител на КЗД за обл.П./ – да извърши нова проверка на обекта на в [населено място], [улица], като провери дали обектът функционира и изготви нов КП със снимков материал- в присъствието и с подписа на управителя на обекта.

Служителят на КЗД извършил нова проверка на обекта в [населено място], [улица], съставил нов КП на 12.02.24г- в присъствието и с подписа на лаборант от обекта.Не е посочено и в новия КП - кой е собственик на имота, респ. кой извършва дейност в обекта.

Новият КП постъпил в КЗД на 13.02.24г. Докладчикът изготвил доклад-заключение до Председателя на КЗД. Насрочено било открито заседание за 19.09.24г, за което на 12.07.24г е призован „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-С..Заседанието било отложено за 10.10.24г, за което дружеството било призовано на 12.08.24г.

На 03.10.24г дружеството отново депозира до КЗД становище- че няма обект в гр.П., жк Т., [улица], като „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-клон П. има обект в [населено място] жк Т., но той е на [улица], ет.1, каб.2, а не на [улица]. В подкрепа на твърдението се представя Удостоверение за регистрация на клон П. като ЛЗИМП и Приложение №1 към него/с изброени обектите, в които клон П. извършва дейността си като ЛЗИМП/.Представя и Договор за наем от 01.07.22г, видно от който дружеството е наело за

срок от 3 години лекарски кабинет в [населено място] жк Т., _____ [улица], ет.1, каб.2/първоначално наемането на обекта е започнало съгл. договор за наем от 23.11.12г/.

В проведеното заседание на 10.10.24г проц.представител на дружеството отново сочи, че няма обект на [улица]. КЗД приема всички представени доказателства и отхвърля искането на дружеството - да бъде разпитан негов свидетел във връзка с предприетите мерки и работата на обекта му на [улица], ет.1, каб.2.Преписката е обявена за решаване като изяснена.

На 18.10.24г дружеството отново депозира становище/за четвърти път/- с характер на писмени бележки: че нито то, нито клонът му в П. има обект на като [улица], като в [населено място] жк Т. има обект на Съединение №43, ет.1, каб.2, а за него са представени по преписката доказателства за осигурена достъпност/и отново се представят/.

Постановено е обж. Решение № 356/03.12.24г, с което КЗД приема, че видно от КП от 10.05.23г и КП от повторна проверка от 12.02.24г- „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-С. не е изпълнила задълженията си за осигуряване на арх.среда до и в процесния обект- лаборатория „Р.“ в гр.П. жк Т., на [улица]. С Решението КЗД: 1/ установява , че дружеството е извършило дискриминация по чл.5 вр. чл. 4 ал.1 от ЗЗДискр по признак „увреждане“, като е поддържала и продължава да поддържа арх.среда, затрудняваща достъпа на хора с увреждания до лаборатория „Р.“ в [населено място] жк Т., на [улица]; 2/ във връзка с установеното нарушение-налага на дружеството имуществена санкция в размер на 250лв; 3/ предписва на дружеството в Змесечен срок от постановяване на Решението да предприеме действия по изграждане на достъпна арх.среда до лаборатория „Р.“ в [населено място] жк Т., на [улица], като в 1месечен срок от получаване на Решението да уведоми КЗД за предприетите мерки. Решението е връчено на 10.12.24г, жалбата до съда е от 19.12.24г.

Съдът намира от правна страна следното:

Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът приема, че административният акт е издаден от надлежен Зчл. състав. На основание чл. 64, ал.1 от ЗЗДискр. „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него", което изискване в настоящия случай е изпълнено, както и не е налице особено мнение на член от състава по смисъла на чл. 64, ал.2 ЗЗДискр. Решаващият Зчл. състав на КЗД е определен с Разпореждане на Председателя на КЗД. Членовете на заседателния състав са определили кой от тях да е докладчик и кой да е Председател на състава.

Решението е в разписаната от закона писмена форма по чл. 59 от АПК, като съдържа реквизитите по тази норма и по спец.норма на чл. 66 от ЗЗДискр, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

Съдът, като взе предвид практиката на ВАС по идентични казуси- Решение по д.№ 11392/19г на ВАС и Решение по д.№ 11870/19г на ВАС, по процесуалната и материалната законосъобразност на Решението намира следното:

В хода на адм.производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила/по чл.26, 34-36 от АПК/, водещи до отмяна на Решението и само на проц.основание. Възражението на дружеството, направено 4 пъти в хода на адм. производство и придружено с доказателства/че нито то, нито клонът му в П. притежава или извършва дейност в процесния обект на [улица]/, не е изобщо разгледано.КЗД явно не е прочела или не разбира това

възражение, като се произнася относно процесния обект на [улица], но коментирайки и на база представените от дружеството доказателства за обекта му на [улица], ет.1, каб.2/а те са неотносими/. Цялото производство е започнало и е проведено на база 2 бр. съставени КП от проверка на място, в които не се сочи нито кой е собственик, нито кой извършва дейност в обекта на [улица]. Изводът на КЗД, че именно дружеството-жалбоподател следва да бъде ответник в адм.производство, се явява произволен и без никаква връзка с доказателствата по преписката. Адм. производство е протекло при ненадлежащ ответник, констатациите са на база 2 бр. КП с липсващи реквизити и ненадлежащо изготвени/подписани/вържени на дружеството. Фактическите установявания на органа са на база представените доказателства за друг обект. Относно процесния обект - не са изяснени релевантните факти/кой е собственик и кой го стопанисва/. Проц.незаконосъобразност на Решението е довела и до неговата мат.незаконосъобразност- не е доказано извършването от дружеството на дискриминация по чл.5 от ЗЗДискр по признак „увреждане“ в процесния обект, респ. щом не е доказано нарушението- няма правно и фактическо основание за налагане на имущ.санкция и за издаване на предписание/по което срокът за уведомяване за предприетите мерки е тройно по-кратък от срока за предприемане на самите мерки/.

При този изход на спора/основателна жлба/, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. На жалбоподателя следва да се присъди 100лв юрк. възнаграждение - в мин.размер по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 356/03.12.24г на КЗД, по жалба вх.№ 16-20-950/19.12.24г на „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-С. с представляващ Р.М..

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на „САМОСТОЯТЕЛНА МЕДИКО-ДИАГНОСТИЧНА ЛАБОРАТОРИЯ –РАМУС“ ООД-С. с представляващ Р.М. сумата от 100лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: